

[Rager.]

bringes noget nærmere, saa maa det være det vigtigste at tage de rent praktiske Hensyn.

Jeg vil gerne tilsiqe Ministeren vort Partis Støtte til en hurtig og saglig Udvalgsbehandling af det foreliggende Lovforslag med det Maal for Øje at faa det gennemført.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for deres Tilslutning til Forslaget og de andre Ordførere for deres Udtalelser om at ville underkaste Forslaget en saglig og velvillig Behandling.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa det besynderlige i, at Tilskuddet til Nødhjælpsarbejder tilsyneladende steg og faldt efter Regeringens Farve. Det er unægtelig besynderligt. Hvis den ærede Ordfører ikke havde fundet det rimeligt at fremsætte denne Besynderlighed som et tilsyneladende politisk betonet Faktum, vilde han hos mig i Forvejen have kunnet faa at vide, hvori Forklaringen til disse mærkelige Tal ligger.

Det, som den ærede Ordfører først paapegede, var, at Tallet fra Finansaaret 1925—26, hvori Udgiften var 35 600 Kr., i det følgende Aar, Finansaar 1926—27, hvor den daværende socialdemokratiske Regering blev afløst af en Venstreregering, steg til ikke mindre end 551 000 Kr. Hvis den ærede Ordfører havde henvendt sig til mig, vilde han have faaet at vide, at der den 1. December 1925 under den socialdemokratiske Regerings Ledelse blev vedtaget en Lov, der i Lovtidende har Nr. 295. Jeg skal ikke læse denne Lov op her, men den forklarer, at der stilles et stort Beløb til Raadighed til Ydelse af yderligere Tilskud, som Laan og Materialetilskud til Nødhjælpsarbejder. Disse skulde sættes i Gang inden 1. Juni 1926, altsaa inden den socialdemokratiske Regering gik af, for at der kunde ydes dette Tilskud. Det virkede altsaa saa voldsomt, til Trods for at Venstre var i Opposition, at Udgifterne til Nødhjælpsarbejder steg til 551 000 Kr.

Det ærede Medlem bedes fordybe sig i denne Lov, saa vil han finde Forklaringen. Han vil ogsaa finde Forklaringen paa, at der til Trods for den utvivlsomt stigende Begejstring for Venstreregeringen i Befolkningen fra 1927—29 var en voldsom Nedgang i Tilskuddene til Nødhjælpsarbejder, nemlig fra 551 000 over 415 000 til 188 000 i det sidste Aar, hvor denne Regering sad (Krag: Ja, Arbejdsløsheden gik jo ogsaa ned). Der er mange andre Forklaringer,

men foreløbig beskæftiger jeg mig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Naar det ærede Medlem Hr. Krag ikke føler sig tilfreds, vil han senere kunne supplere det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Her har man altsaa Forklaringen, baade til det stærkt stigende Tal i 1926—27 og det stærkt faldende Tal i de følgende Aar.

I øvrigt staar disse Tal utvivlsomt for de senere Aars Vedkommende i Forbindelse med Kriselovgivningen. Naar jeg ser paa Aaret 1932—33, hvor der faktisk ingen Udgifter var til Nødhjælpsarbejder, kan jeg ikke tænke mig anden Forklaring herpaa end den, at der var meget store Udgifter til Kriselovgivningen i øvrigt i dette Aar. I det sidste Aar, hvor Udgifterne til Kriselovgivningen har været ringe, er Stigningen gaaet op fra godt 4 000 til omtrent 81 000 Kr.

At Tallenes Stigen og Falden i øvrigt ikke har nogen som helst politisk Forklaring, siger sig selv, og jeg tror ikke, at mine Forgængere, saa lidt som jeg selv har gjort det, har blandet sig ind i de Forhandlinger, der foregaar i Socialministeriets Arbejdsudvalg, som er en selvstændig Institution — jeg ved, at jeg har i hvert Fald ikke gjort det. Men jeg ser, som sagt, Forklaringen i disse forskellige Fakta.

Den ærede Ordfører sagde dernæst, at han forstod ikke Bemærkningerne i Bilag 3, ifølge hvilket Arbejdsudvalget havde henvist til Loven af 15. December 1934, og rettede tilsyneladende et stærkt Angreb paa mig for denne Begrundelse. Den skyldes ikke mig, den skyldes Arbejdsudvalget. Jeg har i Motiverne herom sagt følgende: „samt muliggøre den paakrævede Jævnføring af Reglerne for Nødhjælpsarbejder med Reglerne i den nævnte Lov af 15. December 1934“. Men jeg forstaaer det saaledes, at man fra Arbejdsudvalgets Side har sagt, at efter at vi har faaet Loven af 15. December 1934, hvor der ikke trækkes noget fra i Lønnen, saa vil Arbejderne rundt omkring endnu mindre kunne forstaa, at der ved de mere omfattende Nødhjælpsarbejder i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 31 skal trækkes fra i Lønnen. Saaledes forstaaer jeg Arbejdsudvalgets Opfattelse, og den synes jeg i og for sig er rigtig.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at nu havde jeg stillet Forslag om at forhøje først fra 20 til 30 pCt., saa fra 30 til 40 pCt. og spurgte, om man saa kunde vente en yderligere Forhøjelse, hvis heller ikke de 40 pCt., førte til, at der blev udført et tilstrækkeligt Antal Nødhjælpsarbejder. Derom ved jeg ingenting; men jeg ved, at det er rimeligt,